

Legea fundamentală a patriei socialiste

CONSACRARE A REALITĂȚILOR

NOASTRE

Proiectul de Constituție a Republicii Socialiste România exprimă prin întregul său conținut marile transformări înlăptuite în toate domeniile vieții noastre economice, de stat și sociale în perioada care s-a scurs de la adoptarea Constituției din 1952. Dintre prevederile, deopotrivă de însuflețitoare, ale proiectului de Constituție mi-am propus să relev, în cele ce urmează, consfințirea egalității depline în drepturi a tuturor cetățenilor, fără deosebire de naționalitate, rasă, sex sau religie.

„Cetățenii Republicii Socialiste România — se statornicește în proiectul noii Constituții — fără deosebire de naționalitate, rasă, sex sau religie, sint egali în drepturi în toate domeniile vieții economice, politice, juridice, sociale și culturale”. Consacrare constituțională a unor realități intrate în firescul vieții noastre de astăzi, această prevedere constituie o preiganță reflectare a politicii naționale marxist-leniniste a partidului.

În lupta dusă sub conducerea partidului pentru răsturnarea dictaturii militar-fasciste, pentru eliberarea națională și socială, în munca eroică pentru făurirea noii societăți socialiste, s-au dezvoltat relațiile frățești dintre poporul român și naționalitățile conlocuitoare, relații bazate pe încredere și respect reciproc. Unitatea oamenilor muncii este una dintre cele mai însemnate cuceriri ale partidului și poporului nostru. „Unirea muncitorimii, țărănimii, intelectualității și celorlalte categorii de oameni ai muncii, fără deosebire de naționalitate, în jurul partidului, — se arată în Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu la cel de-al IX-lea Congres al P.C.R. — constituie factorul hotărâtor al marilor biruinți dobândite de poporul nostru. Întărirea continuă a acestei unități reprezintă garanția sigură a mersului nostru victorios înainte pe drumul socialismului”.

Statul nostru, așa cum prevede și proiectul noii Constituții, garantează egalitatea în drepturi a cetățenilor. Nici o îngrădire a acestor drepturi și nici o deosebire în exercitarea lor pe temeiul naționalității, rasei, sexului sau religiei nu sint permise. Mai mult, orice manifestare avind ca scop stabilirea unor asemenea îngrădiri, propaganda naționalist-șovină, alțurarea unii de rasă sau naționalitate sînt sever pedepsite de lege.

Tuturor cetățenilor, indiferent de naționalitate, li se asigură participarea la conducerea treburilor obștești, pe toate treptele administrației de stat, în sfaturile populare ca și în Marea Adunare Națională.

Avîntul continuu al industriei și agriculturii, dezvoltarea economică a tuturor regiunilor țării asigură în fapt afirmarea multilaterală a tuturor cetățenilor, constituie baza solidă a egalității economice reale a tuturor celor ce muncesc, fără deosebire de naționalitate.

O minunată reflectare a politicii naționale a Partidului Comunist Român este deplina asigurare materială a dezvoltării învățămîntului și culturii în limbile minorităților naționale.

Raporturile socialiste de egalitate deplină între toți cetățenii țării, indiferent de naționalitate — raporturi conștinite în noua Constituție — constituie un izvor de mîndrie patriotice, un conținut imbold însuflețitor. Umăr la umăr, români, maghiari, germani, toate naționalitățile care trăiesc în țara noastră, muncim cu însuflețire pentru înlăptuirea programului măreț trasat de Congresul al IX-lea al P.C.R., pentru realizarea felului comun al nostru, al tuturor: înflorirea patriei scumpe, Republica Socialistă România.

KAROL SZABO
președintele Tribunalului regional
Mureș-Autonomă Maghiară

„Totul, absolut totul, spre binele poporului”

Miine la orele 10 se vor deschide lucrările sesiunii Marii Adunări Naționale consacrate noii Constituții. Am făcut ieri o scurtă călătorie prin Capitală. Peste tot se simțea, puternic, emoția pe care o dă tuturor cetățenilor țării acest moment de o deosebită însemnătate în istoria patriei noastre socialiste.

Cu ce sentimente întimplinați evenimentul de miine?

Ne-au răspuns:

DUTĂ ȘTEFAN — șef de echipă la atelierul de roți din țate al Fabricii de mașini u-nelte și agregate București —
„Proiectul de Constituție este o oglindă fidelă a vieții noastre socialiste. Cînd spunem că România este republică socialistă avem în fața ochilor întregul tablou al patriei noastre.”

„Imi amintesc de trecut. Lucrez de 33 de ani. În tinerețe munceam la patroni, la uzinele lui Malaxa. Primeam un salariu de mizerie, la poartă ne păzeau jandarmii. Constituția socialistă spune că munca este o datorie de onoare, că fericirea noastră vine de la felul cum contribuim la țara nouă a țării. Așa este. Drept semn de prețuire a muncii, mulți oameni ai uzinei sint distincți cu ordine și medalii. Printre aceștia sint fericit că mă află și eu. De curînd am primit Ordinul Muncii clasa a III-a. Nicio dată munca nu s-a bucurat de o onoare mai mare așa cum se bucură ea astăzi în țara noastră. Toate aceste mari drepturi către care am aspirat în anii trecuți și am luptat să le dobîndim sint rodul conducerii cu înțelepciune de către partidul nostru comunist.”

Învățătorii **IVAN VASILE** și **NIȚESCU GHEORGHE**. El au venit în București cu școlarii din comuna Crevedia Mică, raionul Titu, să viziteze frumusețile Capitalei.

„Sintem martorii unui eveniment istoric, acela în care Marea Adunare Națională, în plinul oiața întregului popor, ea da literă de lege Constituției Republicii Socialiste România, — ne-a spus tovarășul Ivan Vasile. Voi fi mîndru să le vorbesc la lecții elevilor mei despre această zi.”

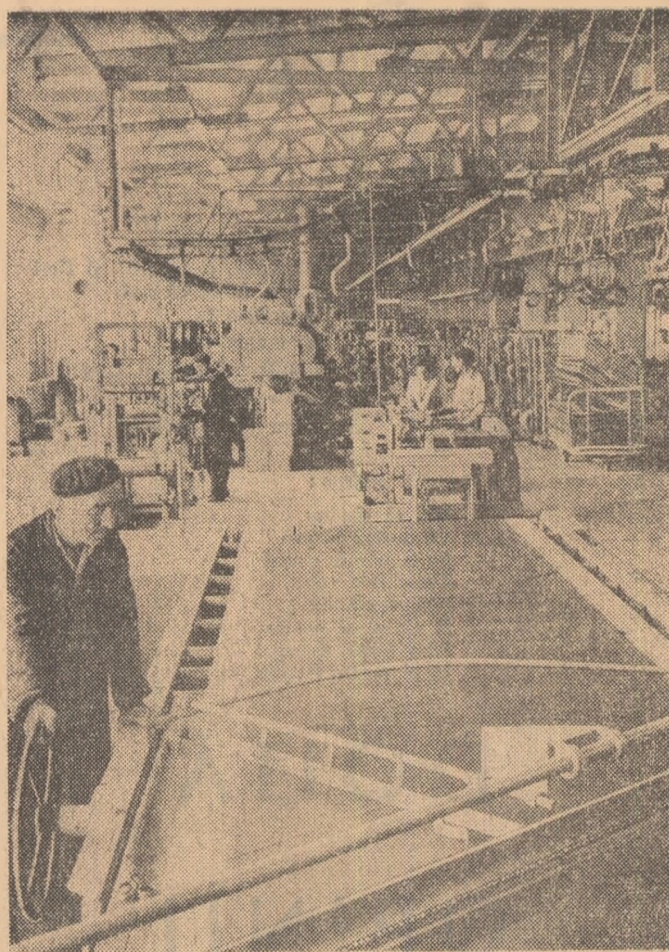
Tovarășul Nițescu a adăugat:

„Sint învățător de trei decenii. În trecut cea mai mare tristețe o trăiam atunci cînd vedeam copii de țărani, istețigoi și dormici să învețe, dar necoșii să se rezemau din cauza marilor greutăți materiale care opreau atunci de la școală.”

„Învățătură pe toți copiii de oameni săraci. Constituția socialistă asigură tuturor drepturi egale la învățătură, la îndeplinirea visurilor lor, la muncă și fericire. Este în aceasta o puternică satisfacție pentru un învățător.”

(Continuare în pag. a III-a)

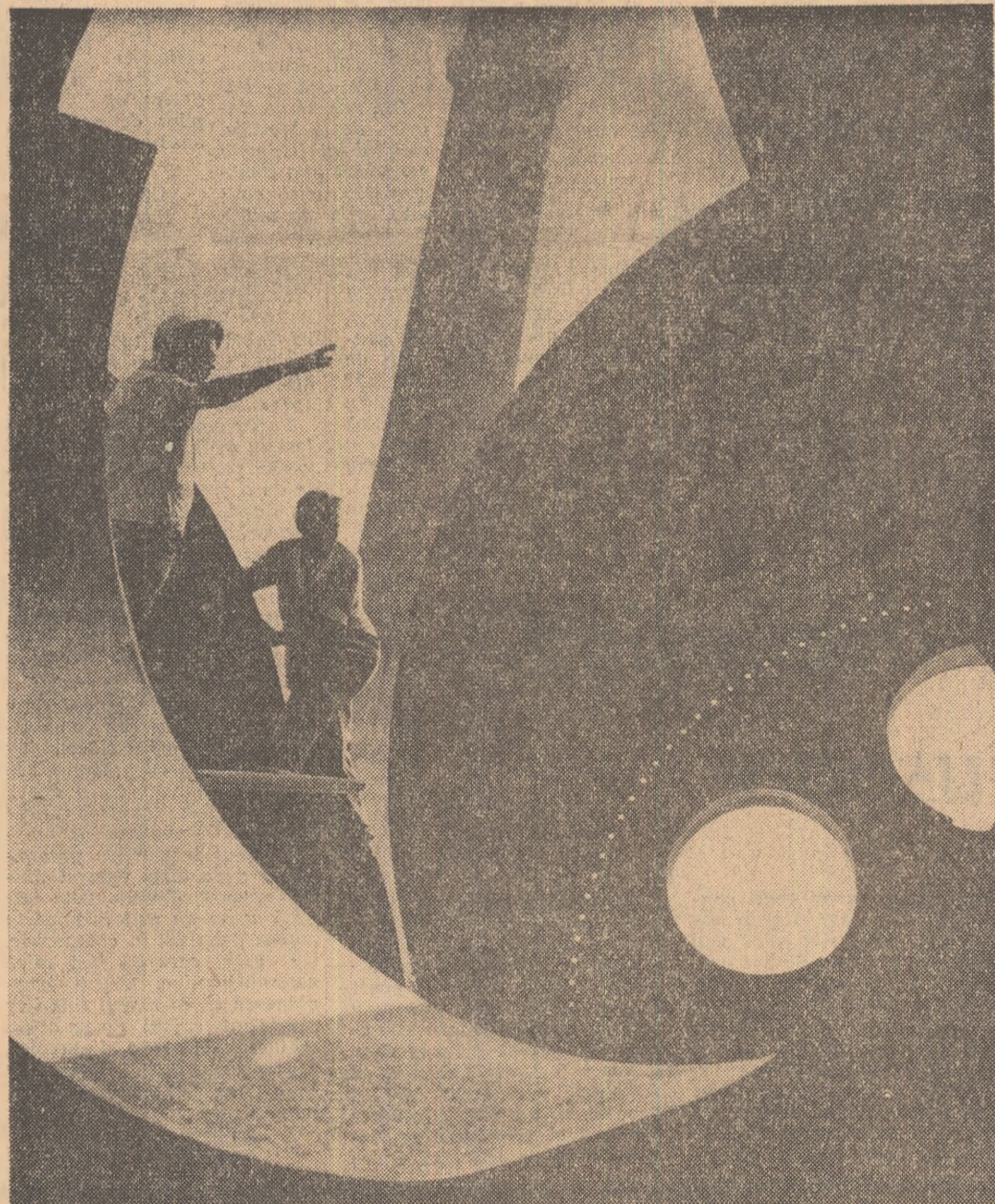

Uzina „Victoria”-Florești, regiunea Ploiești, și-a îndeplinit angajamentele luate în cinstea zilei de 23 August. Aspect din noua hală de producție a garniturilor auto moto, velo a uzinei

Foto: AGERPRES

SEMNĂTURI ÎN CARTEA DE ONOARE A ÎNTRECERII

TREI ÎNTREPRINDERI TIMIȘORENE RAPORTEAZĂ ÎNDEPLINIREA ANGAJAMENTELOR

Pe șantierele combinatului de la Brăila zilnic sosesc noi utilaje și construcții metalice. Mai strul lonel Radu și șeful de brigadă Dumitru Badiță, surprinși de fotoreporterul nostru, sint doi dintre cei mai pricepuți montori

Foto: ION CUCU

CLIPA AUTODEPĂȘIRII

de Ion Băieșu

Cu vreo opt ani în urmă, vizitînd o întreprindere chimică, secretarul comitetului U.T.C. mi-a povestit, printre altele, și o întimplare tristă. Fiind noaptea de serviciu la cazane, un tînr curajos sărise să preîntîmpine o defecțiune. Dar, imprudent, se și accidentase. În momentul acela se afla în spital cu vețerea pierdută. M-am dus să-l cunoșc. Seda singur, într-o rezervă mică și albă, în care se aflau 39 de buchele de flori pe care li le aduseseră chiar în ziua aceea un detașament de pionieri. Băiatul avea 19 ani și patru luni. Ochi li erau bandajați. Am stat de vorbă o jumătate de zi, vreme în care, în ce mă privește, am aruncat în discuție toate cuvintele frumoase pe care le cunoșteam, cu gîndul

de a-i risipi măcar una dintre umbrelle de spaimă care li acopereau sufletul. De altfel, fie că nu-și dădea seama de primejdie, fie că era într-adevăr un om curajos, tînrul nu arăta a fi un disperat. Era convins că totul se va rezolva (ceea ce s-a și întimplat, de altfel). La un moment dat mi-a spus: — Eu cîlesc foarte multe cărți și-l admit foarte mult pe scriitorii. Am impresia că ei sint oameni care știu cel mai mult despre om, mai mult chiar și decît filozofii. Spuneți-mi, vă rog, și mie: ce e destiniul? Poate omul dispune într-utotul de propriul său destiul?

Am stat încă o oră și am vorbit despre destiul. De fapt, pe el îl interesa latura cea mai practică a acestei filozofii. Iși făcuse un program precis cu privire la propria sa viață, voia să învețe, să urmeze o facultate, să știe limbi străine, să se căsătorească și să regîndă

destiul. I-am demonstrat cum m-am priceput în ce condiții poate ajunge omul stăpîn învingător al întimplărilor. A fost de acord. „Da, așa gîndeam și eu”.
Îi întinse acum foarte des. Viața lui a curs exact pe direcția trasată în imaginația-i aproape adolescentină de acum opt ani. Cu vreo șase luni în urmă, ne-am întîlnit la o „masă rotundă” la care se discutau chestiuni privind trăsăturile morale ale tineretului. M-a surprins neplăcut faptul că nu și-a amintit de vechea noastră discuție despre destiul. Era, probabil, firesc. Nu-l mai preocupau acum asemenea întrebări. Conștient sau nu, el era acum stăpînul propriului său destiul.

Nu există, cred, o dovadă mai strălucită a împlinirii personalității umane decît cucerirea unei asemenea treburile, decît conștiința atingerii unui asemenea ideal. Este clipa aceea, cînd poți spune cu vîre țare și privirea împede: „Numai de mine depinde!” În

fața ta, viața se deschide ca o câmpie nemărginită, largă tremătoare și ispititoare, în linie drumuri care pe albina ei și pe niciunul nu se văd obstacole care să-ți nască îndoieli, cerul de deasupra poartă un senin desăvîrșit. Este clipa cînd propria ta personalitate se înalță pe treapta unor răspunderi superioare, cînd privirea îndreptată spre propria ta ființă coboară spre pruluzimile în care se află rezervele necunoscute, cînd mina devine capabilă să cuprîndă unealta sau condeiul cu o vigoare și bună dispoziție de lucru care te uimeste.
Trăim azi asemenea clipe, cînd creștem văzîndu-ne cu proprii noștri ochi. Ștefan Tripsa îmi povestea odărd emoționant cum a trăit el revelația unei asemenea clipe. Experimenta o modalitate nouă de lucru din care se pot produce circa 10 000 tone fontă.

(Continuare în pag. a III-a)

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Anul XXI, Seria II, Nr. 5057

4 PAGINI — 25 BANI

Joi 19 august 1965

ÎN CINSTEA ZILEI DE 23 AUGUST

O imagine exactă a activității entuziaste pe care un colectiv de muncă dintr-o întreprindere o desfășoară pentru îndeplinirea exemplară a sarcinilor de plan, pornește întodeuna de la analiza modului cum sint îndeplinite angajamentele asumate în întrecerea socialistă. În aceste zile premergătoare lui 23 August, oamenii muncii obțin succese tot mai însemnate, făcînd ca săgeata realizărilor să urce tot mai sus pe graficul producției. Iată în acest sens răspunsurile primite de redactorul nostru Vasile Dinulescu la ancheta făcută în unele întreprinderi din orașul Timișoara.

Parametri superiori la toate produsele

— Cu cîteva luni în urmă colectivul nostru a primit sarcina de a asimila în producție o serie de repere și subansamble pentru combina de recoltat porumb pe două rînduri C.T. 2 R., a început relatarea sa tovarășul AUGUSTIN

(Continuare în pag. a III-a)

Calitatea

la loc de frunte

— În cele șapte luni la care se adaugă și prima decadă a lui august, a spus GHEORGHE BOIA, inginer șef la Fabrica de încălțămînte „Banatul”, noi am produs peste plan mai bine de 16 000 perechi încălțămînte cu fete din piele pentru copii și bărbați, ceea ce înseamnă de

(Continuare în pag. a III-a)

Cheia succeselor — promovarea noului

— Întreprinderea noastră, „Arta textilă”, ne-a răspuns tovarășul ALEXANDRU TRIFUNOV, directorul fabricii, este profilată pe fabricarea de stofe de mobilă și se numără printre cele mai vechi de acest gen din țară. Și totuși, noul este prezent la tot pasul. Nu-i vorba aici

de o metaforă. Este o realitate impusă de cerințele sporite cărora colectivul nostru a trebuit să le facă față în ultimul timp.

Astfel a crescut numărul sortimentelor de stofe din diferite fibre realizîndu-se 35 articole dintre care multe fiind nouități pentru producția anului 1965. Paralel cu preocuparea pentru mărirea numărului de sortimente, realizate într-o gamă de modele cit mai variată, s-au depus eforturi susținute pentru creșterea producției și îmbunătățirea calității. Sporul de producție față de plan este de circa 6 300 mp. stofă, cu aproape 51 100 m mai mult față de aceeași perioadă a anului trecut.

(Continuare în pag. a III-a)

40 000 TONE MINERU PESTE PLAN

La Exploatarea minieră Te-luc s-a consemnat pe graficul întrecerii socialiste un nou și important succes obținut în cinstea zilei de 23 August. Minerii de aici au extras miercuri cea de-a 40 000-a tonă de minerul de fier peste plan de la începutul anului și pînă la zi. Aceasta a însemnat realizarea planului de extracție pe primele 8 luni ale anului. Prin folosirea mai judicioasă a forezilor, mașinilor și datorită unei mai bune organizări a muncii în subteran și în sectoarele de extracție de la suprafață, minerii de la Te-luc au realizat anul acesta cel mai mare randament pe post, cunoscut pînă acum la această exploatare. În același timp, ei au îmbunătățit mult și calitatea mierureului. Pe seama ridicării procentului de fier în minerul de fier este planificat, s-a livrat în plus furnalștilor de la Hunedoara și Călan o cantitate de mineru din care se pot produce circa 10 000 tone fontă.

(Continuare în pag. a III-a)

Vă prezentăm melodia: „SĂ CÎNTĂM”

Distinsă cu Premiul Uniunii Tineretului Comunist la Festivalul de la Mamaia

— VERSURILE: de Angel Grigoriu și Romeo Iorgulescu.

— MUZICA: de George Grigoriu

I
Privește cerul imens
Ce albastru e azi!
Parcă înmăa e
Să-l cuprindă a vrea.
Sub zarea lui de cleștar
Fericiți să visăm
Să ridem, să cîntăm

II
Și strazi, și oameni, și flori
Cîntă și zici cu noi
Tineretea ta
Tineretea mea.
Ne înconjoară cu drag
Pline de bucurii
Doar vesele melodii

Refren:
Hai să cîntăm
Că astăzi răsună
Pe a inimii atrunmă
Un cîntec volos.
Hai să cîntăm
Și cîntul să poarte
Spre boltă, departe
Visul nostru frumos

DOUĂ OPINII

Fără îndoială că din ansamblul celor 27 de cîntece lansate în actuala ediție a festivalului, cu un interes deosebit a fost primit cîntecul lui George Grigoriu „Să cîntăm” care, pentru tematica și factura sa melodică, pentru optimismul său a dobîndit premiul Uniunii Tineretului Comunist.

Publicînd versurile și partitura cîntecului în numărul de astăzi, redacția ziarului nostru s-a adresat compozitorului GHERASE DENDRINO, președintele al juriului, și dirijorul MARIN CONSTANTIN, membru al juriului, rugându-i să ne spună părerile lor despre cel mai bun cîntec pentru tineret, prezentat la Mamaia.

„Cîntecul lui George Grigoriu a dobîndit sufragiile juriului prin coajă, optimismul, vioiciunea, caracterul său tineresc.

George Grigoriu a continuat fructuos încercările sale pentru zămbirea unor cîntece de tineret, pătrunse de pătulos zărilor de astăzi. „Să cîntăm” — fără a avea o valoare muzicală cu totul excepțională — este un cîntec plin de frumusețe melodică, cu o structură armonioasă nepretențioasă și, ceea ce este esențial — profund accesibil.

Am certitudinea că piesa lui Grigoriu reprezintă unul din succesele festivalului și că ea va găsi ecouri largi în rîndurile tineretului.

Din cele 27 de cîntece de la Mamaia, cîntecul lui Grigoriu a strălucit prin caracterul său viu, optimist, prin accesibili-

terizarea textului de reală valoare. Încă mai regretabil este prezența în cîteva texte, chiar în unele din cele premiate, a unor enormități de logică de tipul „arde lună”, „Mamaia” (autor Constantin Cîrjan) și chiar de gramatică de tipul „cînt de dorul cui mi-e dor” (!) (autor Harry Negru).

Dintre interpreți, Constantin

Marile descoperiri

Descifrînd hieroglifele

Ne-ar fi plăcut să putem afirma că apariția scrisului ar fi legată de numele unui îndrăgostit care n-a rezistat ispitei de a-și mărturisii „negru pe alb” sentimentele. Savații, însă, au destrămat de mult farmecul unei astfel de ipoteze. Îndrăgostii au apărut cu mult înaintea hieroglifei... și au început să-și înfățișeze sentimentele „în scris” cu mult mai tîrziu. Hieroglifele, erau atît de complicate încît cel mai sumar schimb de epistole le-ar fi putut înfrîngosiiilor o mare parte din viață. Ceea ce nu ar vrea să însemne, firește, că în primele scrieri pictografice ale indienilor din America de Nord sau ale iugughiilor din Siberia, în insențele de pe pereții peșterii de la Pasiega (Spania) sau în „scrierile” incasilor din Peru, în cuneiformele asiienilor și în „desenele” stilizate ale scrierii chineze n-ar exista, uneori, o linie afectivă. O iugughi scria, bunaoară, iubitul ei cu ajutorul cîtorva linii punctate și al unor triunghiuri — „umbrelute”; „m-ai lăsat pentru o străină care nu te lasă să te întorci la mine...”; desenul de la gura peșterii de la Pasiega — reprezentînd un gard,

lar alături cîteva pietre și ciomege — consemna, de fapt: „nu intra în peștera altuia” și avea ceva din precizările rutiere de azi „trecură strict opriță”; șnurul de diferite culori ale incasilor — „quippu” — notau, în egală măsură, date oficiale privind stringerea dărilor cit și legendo în care sentimentele aveau rolul hotărîtor”. După cum creștătutul în lemn ale plutărilor de pe Bistrița, de care amintea Teodor Burada într-o lucrare apărută prin 1880, în afara semnului doveditor al proprietății, semnificau și „transporte de mine”, fiind mîndria plutășului respectiv.

Scrierea, însă, a dîntre cele mai mari descoperiri ale minții și intelectului uman, cum o definește J. D. Bernal, s-a desprins din operațiile de calcul, foarte elementare, făcute cu ajutorul pietrelor (calculi). Iulius Lips ne asigură, în aceeași problemă că omeniul — dar și ca neputință să înalte un monument genialului inventator al scrierii, pentru că nu poate fi vorba, nici într-un caz, de un singur inventator ci de o imensă operă colectivă.

Primele insemne — cel mai adesea simple creștături — s-ar datorata, se pare, preoților care țineau să nu încerce numărul și măsura orfanđelor (de regulă obligatorii), primite de drept credincioși. (Cuvîntul „hieroglife”, în traducere, înseamnă de fapt chiar „scrierea preoților”). Se poate afirma, deci, că scrierea a apărut ca un auxiliu al memoriei, o „unealtă” de o factură aparte, rațională. Mai mult chiar, primele insemne se constituiau în felul acesta ca dovezi, chitanțe de primire, argumente, ori, cu un termen ceva mai modern, „probe scrise”. Alături creștăturii, ca măsuri: oale cu grâu, capete de vite etc. Scrierea ideografică a chinezilor ori a egiptenilor, ca și scrierea incasilor sau a indienilor din Labrador, cum s-a dovedit în timpul din urmă, a evoluat de la desenul fidel la simbolul abstract, începîndu-se uneori atît de mult de forma inițială, primitivă, încît înțelegerea și descifrarea lor a devenit imposibilă... fără ajutorul ciberneticii. Și pentru că nu-i vorba de o simplă anecdotă: manuscrisele maya n-ar fi putut fi niciodată descifrate fără contribuția eficientă — comparativ ultrarapidă a milioaneilor de ipoteze posibile — și mai ales fără participarea absoțului obiectivă a mașinilor de calcul.

Scrierea, ca formă de comunicare între oameni — comunicarea la distanță și în timp — n-a putut să apară decît după simplifi-

care și abstractizarea primelor insemne. Comunicarea optică (prin semnalizări luminoase) și comunicarea sonoră (prin intermediul semnalelor acustice) a fost multă vreme „preferată” ca fiind mai rapidă, mai sigură și satisfăcătoare, într-un fel, la nivelul civilizațiilor primitive. Simplificarea scrierii, de care aminteam, s-a produs după formarea primelor orase, aproximativ în epoca primelor dinastii ale Egiptului și a primelor regate din Mesopotamia. Categoriile sociale au dus în această perioadă și la apariția unei categorii distincte de funcționari ai statului care știau să scrie. E menționată, pentru prima oară, și existența unor „școli de scribi”.

De aici și explicația papirusului aparținînd unui părinte care-și îndruma feciorul reparatizat la o școală de școlări... „O scrieră (petrecută) în camera de înnoțat este mai bună pentru tine decît veghia în afara ei; nuca făcută acolo (durează) ca și mîntuie... Cu adevărat, zeita Renit este pe drumul zeului. Ea stă lângă umărul scribului și în ziua nasterii sale, și atunci cînd, devenit bărbat, intră în încăperea sfatului”. (Aflăm de aici că a existat și o zeită a scrierii... Cum de a fost dat uitării?! De ce n-a fost încorporată ulterior între muze? !).

Rezumînd însă: semnalul acustic al tobei dispărea fără urmă o dată cu încetarea semnalului. Semnalizarea optică se stingea o dată cu stingerea focului. Cuvîntul scris, însă, chiar și în forma lui primitivă, ideografică, a ajuns prin secole pînă la noi. Ar o dată cu trecerea de la sistemele complicate de scriere — hieroglife și cuneiform — la alfabetul simplu, fenician (poate acesta ar trebui considerat anul numărul 1 al scrierii), comunicarea între oameni, indiferent de distanță și comunicarea în timp, peste veacuri, a marcat definitivă victorie. Atunci a fost deschisă marea poartă a cuvîntului scris (epoca istoriei scrise). Atunci a început însumarea și redactarea complexă a experienței omenești, justificînd, în totalitatea ei, emoționantul elogiu poetic: „Carte frumoasă, cînte cîi te-a scris...”. Și aceste cărți i se potrivea, cum nu se poate mai bine, versurile argeziene: „Prin rîpi și gropi adînci, / Suite de bătrîni mei pe brînci, / Și care, tîndr, să le urci te-as-tegăpt, / Cartea mea-i fiule, o treaptă, / Așez-o cu credință / Căpătîi / Ea e hrîsoful nostru cel dîntîi...”

Rezumînd însă: semnalul acustic al tobei dispărea fără urmă o dată cu încetarea semnalului. Semnalizarea optică se stingea o dată cu stingerea focului. Cuvîntul scris, însă, chiar și în forma lui primitivă, ideografică, a ajuns prin secole pînă la noi. Ar o dată cu trecerea de la sistemele complicate de scriere — hieroglife și cuneiform — la alfabetul simplu, fenician (poate acesta ar trebui considerat anul numărul 1 al scrierii), comunicarea între oameni, indiferent de distanță și comunicarea în timp, peste veacuri, a marcat definitivă victorie. Atunci a fost deschisă marea poartă a cuvîntului scris (epoca istoriei scrise). Atunci a început însumarea și redactarea complexă a experienței omenești, justificînd, în totalitatea ei, emoționantul elogiu poetic: „Carte frumoasă, cînte cîi te-a scris...”. Și aceste cărți i se potrivea, cum nu se poate mai bine, versurile argeziene: „Prin rîpi și gropi adînci, / Suite de bătrîni mei pe brînci, / Și care, tîndr, să le urci te-as-tegăpt, / Cartea mea-i fiule, o treaptă, / Așez-o cu credință / Căpătîi / Ea e hrîsoful nostru cel dîntîi...”

Rezumînd însă: semnalul acustic al tobei dispărea fără urmă o dată cu încetarea semnalului. Semnalizarea optică se stingea o dată cu stingerea focului. Cuvîntul scris, însă, chiar și în forma lui primitivă, ideografică, a ajuns prin secole pînă la noi. Ar o dată cu trecerea de la sistemele complicate de scriere — hieroglife și cuneiform — la alfabetul simplu, fenician (poate acesta ar trebui considerat anul numărul 1 al scrierii), comunicarea între oameni, indiferent de distanță și comunicarea în timp, peste veacuri, a marcat definitivă victorie. Atunci a fost deschisă marea poartă a cuvîntului scris (epoca istoriei scrise). Atunci a început însumarea și redactarea complexă a experienței omenești, justificînd, în totalitatea ei, emoționantul elogiu poetic: „Carte frumoasă, cînte cîi te-a scris...”. Și aceste cărți i se potrivea, cum nu se poate mai bine, versurile argeziene: „Prin rîpi și gropi adînci, / Suite de bătrîni mei pe brînci, / Și care, tîndr, să le urci te-as-tegăpt, / Cartea mea-i fiule, o treaptă, / Așez-o cu credință / Căpătîi / Ea e hrîsoful nostru cel dîntîi...”

Rezumînd însă: semnalul acustic al tobei dispărea fără urmă o dată cu încetarea semnalului. Semnalizarea optică se stingea o dată cu stingerea focului. Cuvîntul scris, însă, chiar și în forma lui primitivă, ideografică, a ajuns prin secole pînă la noi. Ar o dată cu trecerea de la sistemele complicate de scriere — hieroglife și cuneiform — la alfabetul simplu, fenician (poate acesta ar trebui considerat anul numărul 1 al scrierii), comunicarea între oameni, indiferent de distanță și comunicarea în timp, peste veacuri, a marcat definitivă victorie. Atunci a fost deschisă marea poartă a cuvîntului scris (epoca istoriei scrise). Atunci a început însumarea și redactarea complexă a experienței omenești, justificînd, în totalitatea ei, emoționantul elogiu poetic: „Carte frumoasă, cînte cîi te-a scris...”. Și aceste cărți i se potrivea, cum nu se poate mai bine, versurile argeziene: „Prin rîpi și gropi adînci, / Suite de bătrîni mei pe brînci, / Și care, tîndr, să le urci te-as-tegăpt, / Cartea mea-i fiule, o treaptă, / Așez-o cu credință / Căpătîi / Ea e hrîsoful nostru cel dîntîi...”

Rezumînd însă: semnalul acustic al tobei dispărea fără urmă o dată cu încetarea semnalului. Semnalizarea optică se stingea o dată cu stingerea focului. Cuvîntul scris, însă, chiar și în forma lui primitivă, ideografică, a ajuns prin secole pînă la noi. Ar o dată cu trecerea de la sistemele complicate de scriere — hieroglife și cuneiform — la alfabetul simplu, fenician (poate acesta ar trebui considerat anul numărul 1 al scrierii), comunicarea între oameni, indiferent de distanță și comunicarea în timp, peste veacuri, a marcat definitivă victorie. Atunci a fost deschisă marea poartă a cuvîntului scris (epoca istoriei scrise). Atunci a început însumarea și redactarea complexă a experienței omenești, justificînd, în totalitatea ei, emoționantul elogiu poetic: „Carte frumoasă, cînte cîi te-a scris...”. Și aceste cărți i se potrivea, cum nu se poate mai bine, versurile argeziene: „Prin rîpi și gropi adînci, / Suite de bătrîni mei pe brînci, / Și care, tîndr, să le urci te-as-tegăpt, / Cartea mea-i fiule, o treaptă, / Așez-o cu credință / Căpătîi / Ea e hrîsoful nostru cel dîntîi...”

Rezumînd însă: semnalul acustic al tobei dispărea fără urmă o dată cu încetarea semnalului. Semnalizarea optică se stingea o dată cu stingerea focului. Cuvîntul scris, însă, chiar și în forma lui primitivă, ideografică, a ajuns prin secole pînă la noi. Ar o dată cu trecerea de la sistemele complicate de scriere — hieroglife și cuneiform — la alfabetul simplu, fenician (poate acesta ar trebui considerat anul numărul 1 al scrierii), comunicarea între oameni, indiferent de distanță și comunicarea în timp, peste veacuri, a marcat definitivă victorie. Atunci a fost deschisă marea poartă a cuvîntului scris (epoca istoriei scrise). Atunci a început însumarea și redactarea complexă a experienței omenești, justificînd, în totalitatea ei, emoționantul elogiu poetic: „Carte frumoasă, cînte cîi te-a scris...”. Și aceste cărți i se potrivea, cum nu se poate mai bine, versurile argeziene: „Prin rîpi și gropi adînci, / Suite de bătrîni mei pe brînci, / Și care, tîndr, să le urci te-as-tegăpt, / Cartea mea-i fiule, o treaptă, / Așez-o cu credință / Căpătîi / Ea e hrîsoful nostru cel dîntîi...”

Rezumînd însă: semnalul acustic al tobei dispărea fără urmă o dată cu încetarea semnalului. Semnalizarea optică se stingea o dată cu stingerea focului. Cuvîntul scris, însă, chiar și în forma lui primitivă, ideografică, a ajuns prin secole pînă la noi. Ar o dată cu trecerea de la sistemele complicate de scriere — hieroglife și cuneiform — la alfabetul simplu, fenician (poate acesta ar trebui considerat anul numărul 1 al scrierii), comunicarea între oameni, indiferent de distanță și comunicarea în timp, peste veacuri, a marcat definitivă victorie. Atunci a fost deschisă marea poartă a cuvîntului scris (epoca istoriei scrise). Atunci a început însumarea și redactarea complexă a experienței omenești, justificînd, în totalitatea ei, emoționantul elogiu poetic: „Carte frumoasă, cînte cîi te-a scris...”. Și aceste cărți i se potrivea, cum nu se poate mai bine, versurile argeziene: „Prin rîpi și gropi adînci, / Suite de bătrîni mei pe brînci, / Și care, tîndr, să le urci te-as-tegăpt, / Cartea mea-i fiule, o treaptă, / Așez-o cu credință / Căpătîi / Ea e hrîsoful nostru cel dîntîi...”

Rezumînd însă: semnalul acustic al tobei dispărea fără urmă o dată cu încetarea semnalului. Semnalizarea optică se stingea o dată cu stingerea focului. Cuvîntul scris, însă, chiar și în forma lui primitivă, ideografică, a ajuns prin secole pînă la noi. Ar o dată cu trecerea de la sistemele complicate de scriere — hieroglife și cuneiform — la alfabetul simplu, fenician (poate acesta ar trebui considerat anul numărul 1 al scrierii), comunicarea între oameni, indiferent de distanță și comunicarea în timp, peste veacuri, a marcat definitivă victorie. Atunci a fost deschisă marea poartă a cuvîntului scris (epoca istoriei scrise). Atunci a început însumarea și redactarea complexă a experienței omenești, justificînd, în totalitatea ei, emoționantul elogiu poetic: „Carte frumoasă, cînte cîi te-a scris...”. Și aceste cărți i se potrivea, cum nu se poate mai bine, versurile argeziene: „Prin rîpi și gropi adînci, / Suite de bătrîni mei pe brînci, / Și care, tîndr, să le urci te-as-tegăpt, / Cartea mea-i fiule, o treaptă, / Așez-o cu credință / Căpătîi / Ea e hrîsoful nostru cel dîntîi...”

Rezumînd însă: semnalul acustic al tobei dispărea fără urmă o dată cu încetarea semnalului. Semnalizarea optică se stingea o dată cu stingerea focului. Cuvîntul scris, însă, chiar și în forma lui primitivă, ideografică, a ajuns prin secole pînă la noi. Ar o dată cu trecerea de la sistemele complicate de scriere — hieroglife și cuneiform — la alfabetul simplu, fenician (poate acesta ar trebui considerat anul numărul 1 al scrierii), comunicarea între oameni, indiferent de distanță și comunicarea în timp, peste veacuri, a marcat definitivă victorie. Atunci a fost deschisă marea poartă a cuvîntului scris (epoca istoriei scrise). Atunci a început însumarea și redactarea complexă a experienței omenești, justificînd, în totalitatea ei, emoționantul elogiu poetic: „Carte frumoasă, cînte cîi te-a scris...”. Și aceste cărți i se potrivea, cum nu se poate mai bine, versurile argeziene: „Prin rîpi și gropi adînci, / Suite de bătrîni mei pe brînci, / Și care, tîndr, să le urci te-as-tegăpt, / Cartea mea-i fiule, o treaptă, / Așez-o cu credință / Căpătîi / Ea e hrîsoful nostru cel dîntîi...”

Rezumînd însă: semnalul acustic al tobei dispărea fără urmă o dată cu încetarea semnalului. Semnalizarea optică se stingea o dată cu stingerea focului. Cuvîntul scris, însă, chiar și în forma lui primitivă, ideografică, a ajuns prin secole pînă la noi. Ar o dată cu trecerea de la sistemele complicate de scriere — hieroglife și cuneiform — la alfabetul simplu, fenician (poate acesta ar trebui considerat anul numărul 1 al scrierii), comunicarea între oameni, indiferent de distanță și comunicarea în timp, peste veacuri, a marcat definitivă victorie. Atunci a fost deschisă marea poartă a cuvîntului scris (epoca istoriei scrise). Atunci a început însumarea și redactarea complexă a experienței omenești, justificînd, în totalitatea ei, emoționantul elogiu poetic: „Carte frumoasă, cînte cîi te-a scris...”. Și aceste cărți i se potrivea, cum nu se poate mai bine, versurile argeziene: „Prin rîpi și gropi adînci, / Suite de bătrîni mei pe brînci, / Și care, tîndr, să le urci te-as-tegăpt, / Cartea mea-i fiule, o treaptă, / Așez-o cu credință / Căpătîi / Ea e hrîsoful nostru cel dîntîi...”

Rezumînd însă: semnalul acustic al tobei dispărea fără urmă o dată cu încetarea semnalului. Semnalizarea optică se stingea o dată cu stingerea focului. Cuvîntul scris, însă, chiar și în forma lui primitivă, ideografică, a ajuns prin secole pînă la noi. Ar o dată cu trecerea de la sistemele complicate de scriere — hieroglife și cuneiform — la alfabetul simplu, fenician (poate acesta ar trebui considerat anul numărul 1 al scrierii), comunicarea între oameni, indiferent de distanță și comunicarea în timp, peste veacuri, a marcat definitivă victorie. Atunci a fost deschisă marea poartă a cuvîntului scris (epoca istoriei scrise). Atunci a început însumarea și redactarea complexă a experienței omenești, justificînd, în totalitatea ei, emoționantul elogiu poetic: „Carte frumoasă, cînte cîi te-a scris...”. Și aceste cărți i se potrivea, cum nu se poate mai bine, versurile argeziene: „Prin rîpi și gropi adînci, / Suite de bătrîni mei pe brînci, / Și care, tîndr, să le urci te-as-tegăpt, / Cartea mea-i fiule, o treaptă, / Așez-o cu credință / Căpătîi / Ea e hrîsoful nostru cel dîntîi...”

Rezumînd însă: semnalul acustic al tobei dispărea fără urmă o dată cu încetarea semnalului. Semnalizarea optică se stingea o dată cu stingerea focului. Cuvîntul scris, însă, chiar și în forma lui primitivă, ideografică, a ajuns prin secole pînă la noi. Ar o dată cu trecerea de la sistemele complicate de scriere — hieroglife și cuneiform — la alfabetul simplu, fenician (poate acesta ar trebui considerat anul numărul 1 al scrierii), comunicarea între oameni, indiferent de distanță și comunicarea în timp, peste veacuri, a marcat definitivă victorie. Atunci a fost deschisă marea poartă a cuvîntului scris (epoca istoriei scrise). Atunci a început însumarea și redactarea complexă a experienței omenești, justificînd, în totalitatea ei, emoționantul elogiu poetic: „Carte frumoasă, cînte cîi te-a scris...”. Și aceste cărți i se potrivea, cum nu se poate mai bine, versurile argeziene: „Prin rîpi și gropi adînci, / Suite de bătrîni mei pe brînci, / Și care, tîndr, să le urci te-as-tegăpt, / Cartea mea-i fiule, o treaptă, / Așez-o cu credință / Căpătîi / Ea e hrîsoful nostru cel dîntîi...”

Rezumînd însă: semnalul acustic al tobei dispărea fără urmă o dată cu încetarea semnalului. Semnalizarea optică se stingea o dată cu stingerea focului. Cuvîntul scris, însă, chiar și în forma lui primitivă, ideografică, a ajuns prin secole pînă la noi. Ar o dată cu trecerea de la sistemele complicate de scriere — hieroglife și cuneiform — la alfabetul simplu, fenician (poate acesta ar trebui considerat anul numărul 1 al scrierii), comunicarea între oameni, indiferent de distanță și comunicarea în timp, peste veacuri, a marcat definitivă victorie. Atunci a fost deschisă marea poartă a cuvîntului scris (epoca istoriei scrise). Atunci a început însumarea și redactarea complexă a experienței omenești, justificînd, în totalitatea ei, emoționantul elogiu poetic: „Carte frumoasă, cînte cîi te-a scris...”. Și aceste cărți i se potrivea, cum nu se poate mai bine, versurile argeziene: „Prin rîpi și gropi adînci, / Suite de bătrîni mei pe brînci, / Și care, tîndr, să le urci te-as-tegăpt, / Cartea mea-i fiule, o treaptă, / Așez-o cu credință / Căpătîi / Ea e hrîsoful nostru cel dîntîi...”

Rezumînd însă: semnalul acustic al tobei dispărea fără urmă o dată cu încetarea semnalului. Semnalizarea optică se stingea o dată cu stingerea focului. Cuvîntul scris, însă, chiar și în forma lui primitivă, ideografică, a ajuns prin secole pînă la noi. Ar o dată cu trecerea de la sistemele complicate de scriere — hieroglife și cuneiform — la alfabetul simplu, fenician (poate acesta ar trebui considerat anul numărul 1 al scrierii), comunicarea între oameni, indiferent de distanță și comunicarea în timp, peste veacuri, a marcat definitivă victorie. Atunci a fost deschisă marea poartă a cuvîntului scris (epoca istoriei scrise). Atunci a început însumarea și redactarea complexă a experienței omenești, justificînd, în totalitatea ei, emoționantul elogiu poetic: „Carte frumoasă, cînte cîi te-a scris...”. Și aceste cărți i se potrivea, cum nu se poate mai bine, versurile argeziene: „Prin rîpi și gropi adînci, / Suite de bătrîni mei pe brînci, / Și care, tîndr, să le urci te-as-tegăpt, / Cartea mea-i fiule, o treaptă, / Așez-o cu credință / Căpătîi / Ea e hrîsoful nostru cel dîntîi...”

Rezumînd însă: semnalul acustic al tobei dispărea fără urmă o dată cu încetarea semnalului. Semnalizarea optică se stingea o dată cu stingerea focului. Cuvîntul scris, însă, chiar și în forma lui primitivă, ideografică, a ajuns prin secole pînă la noi. Ar o dată cu trecerea de la sistemele complicate de scriere — hieroglife și cuneiform — la alfabetul simplu, fenician (poate acesta ar trebui considerat anul numărul 1 al scrierii), comunicarea între oameni, indiferent de distanță și comunicarea în timp, peste veacuri, a marcat definitivă victorie. Atunci a fost deschisă marea poartă a cuvîntului scris (epoca istoriei scrise). Atunci a început însumarea și redactarea complexă a experienței omenești, justificînd, în totalitatea ei, emoționantul elogiu poetic: „Carte frumoasă, cînte cîi te-a scris...”. Și aceste cărți i se potrivea, cum nu se poate mai bine, versurile argeziene: „Prin rîpi și gropi adînci, / Suite de bătrîni mei pe brînci, / Și care, tîndr, să le urci te-as-tegăpt, / Cartea mea-i fiule, o treaptă, / Așez-o cu credință / Căpătîi / Ea e hrîsoful nostru cel dîntîi...”

Rezumînd însă: semnalul acustic al tobei dispărea fără urmă o dată cu încetarea semnalului. Semnalizarea optică se stingea o dată cu stingerea focului. Cuvîntul scris, însă, chiar și în forma lui primitivă, ideografică, a ajuns prin secole pînă la noi. Ar o dată cu trecerea de la sistemele complicate de scriere — hieroglife și cuneiform — la alfabetul simplu, fenician (poate acesta ar trebui considerat anul numărul 1 al scrierii), comunicarea între oameni, indiferent de distanță și comunicarea în timp, peste veacuri, a marcat definitivă victorie. Atunci a fost deschisă marea poartă a cuvîntului scris (epoca istoriei scrise). Atunci a început însumarea și redactarea complexă a experienței omenești, justificînd, în totalitatea ei, emoționantul elogiu poetic: „Carte frumoasă, cînte cîi te-a scris...”. Și aceste cărți i se potrivea, cum nu se poate mai bine, versurile argeziene: „Prin rîpi și gropi adînci, / Suite de bătrîni mei pe brînci, / Și care, tîndr, să le urci te-as-tegăpt, / Cartea mea-i fiule, o treaptă, / Așez-o cu credință / Căpătîi / Ea e hrîsoful nostru cel dîntîi...”

Rezumînd însă: semnalul acustic al tobei dispărea fără urmă o dată cu încetarea semnalului. Semnalizarea optică se stingea o dată cu stingerea focului. Cuvîntul scris, însă, chiar și în forma lui primitivă, ideografică, a ajuns prin secole pînă la noi. Ar o dată cu trecerea de la sistemele complicate de scriere — hieroglife și cuneiform — la alfabetul simplu, fenician (poate acesta ar trebui considerat anul numărul 1 al scrierii), comunicarea între oameni, indiferent de distanță și comunicarea în timp, peste veacuri, a marcat definitivă victorie. Atunci a fost deschisă marea poartă a cuvîntului scris (epoca istoriei scrise). Atunci a început însumarea și redactarea complexă a experienței omenești, justificînd, în totalitatea ei, emoționantul elogiu poetic: „Carte frumoasă, cînte cîi te-a scris...”. Și aceste cărți i se potrivea, cum nu se poate mai bine, versurile argeziene: „Prin rîpi și gropi adînci, / Suite de bătrîni mei pe brînci, / Și care, tîndr, să le urci te-as-tegăpt, / Cartea mea-i fiule, o treaptă, / Așez-o cu credință / Căpătîi / Ea e hrîsoful nostru cel dîntîi...”

Rezumînd însă: semnalul acustic al tobei dispărea fără urmă o dată cu încetarea semnalului. Semnalizarea optică se stingea o dată cu stingerea focului. Cuvîntul scris, însă, chiar și în forma lui primitivă, ideografică, a ajuns prin secole pînă la noi. Ar o dată cu trecerea de la sistemele complicate de scriere — hieroglife și cuneiform — la alfabetul simplu, fenician (poate acesta ar trebui considerat anul numărul 1 al scrierii), comunicarea între oameni, indiferent de distanță și comunicarea în timp, peste veacuri, a marcat definitivă victorie. Atunci a fost deschisă marea poartă a cuvîntului scris (epoca istoriei scrise). Atunci a început însumarea și redactarea complexă a experienței omenești, justificînd, în totalitatea ei, emoționantul elogiu poetic: „Carte frumoasă, cînte cîi te-a scris...”. Și aceste cărți i se potrivea, cum nu se poate mai bine, versurile argeziene: „Prin rîpi și gropi adînci, / Suite de bătrîni mei pe brînci, / Și care, tîndr, să le urci te-as-tegăpt, / Cartea mea-i fiule, o treaptă, / Așez-o cu credință / Căpătîi / Ea e hrîsoful nostru cel dîntîi...”

Rezumînd însă: semnalul acustic al tobei dispărea fără urmă o dată cu încetarea semnalului. Semnalizarea optică se stingea o dată cu stingerea focului. Cuvîntul scris, însă, chiar și în forma lui primitivă, ideografică, a ajuns prin secole pînă la noi. Ar o dată cu trecerea de la sistemele complicate de scriere — hieroglife și cuneiform — la alfabetul simplu, fenician (poate acesta ar trebui considerat anul numărul 1 al scrierii), comunicarea între oameni, indiferent de distanță și comunicarea în timp, peste veacuri, a marcat definitivă victorie. Atunci a fost deschisă marea poartă a cuvîntului scris (epoca istoriei scrise). Atunci a început însumarea și redactarea complexă a experienței omenești, justificînd, în totalitatea ei, emoționantul elogiu poetic: „Carte frumoasă, cînte cîi te-a scris...”. Și aceste cărți i se potrivea, cum nu se poate mai bine, versurile argeziene: „Prin rîpi și gropi adînci, / Suite de bătrîni mei pe brînci, / Și care, tîndr, să le urci te-as-tegăpt, / Cartea mea-i fiule, o treaptă, / Așez-o cu credință / Căpătîi / Ea e hrîsoful nostru cel dîntîi...”

Marti seara, în sala mare a Palatului R.P.R., a avut loc ultima „probă” a celui de al III-lea concurs și Festival de muzică ușoară: după încheierea la Mamaia a festivităților și împărțirea premiilor, 3 000 de iubitori ai muzicii ușoare din capitală au ascultat în cele mai bune interpretări promovate în Festival, toate cîntecele prezentate la concurs.

După fiecare cîntec reacția spectatorilor ne-a demonstrat concludențe pe care le-am tras seară de seară urmărind concertele și manifestările Festivalului de la Mamaia.

Ascultînd ansamblul cîntecelor Festivalului, poți dobîndi ușor o imagine aproximativă a stadiului în care se află în momentul de față muzica ușoară românească. După cum remarcă într-o convorbire unul din laureații Festivalului, compozitorul Vasile Veselovski, melodiile de anul acesta au ca principale calități o mai pronunțată varietate tematică și o linie melodică mai apropiată de folclorul românesc, ceea ce le conferă

o notă de autenticitate. Interlocutorul nostru era de părere că, cu toate lipsurile lui evidente, actualul Festival a demonstrat că avem forțe muzicale capabile să facă față cu succes pe arena internațională, fapt demonstrat și de buna primire făcută la Paris Teatrului „Constantin Tănase”. Melodiile premiate, și altele cîteva, au

fost prea mică față de cel care a intrat în ultima fază a festivalului. Avem convingerea că la mai puțin de o zi după festival publicul a uitat cel puțin jumătate din cîntecele ascultate.

Acum, la sfîrșitul Festivalului, putem sublinia faptul că participarea unor compozitori a fost cu totul nesemnificativă, melodiile lor au fost neinspirate și lipsite de pregnanță. O carență semnalată și în corespondențele trimise de la Mamaia este și uniformitatea ritmică, orientarea excesivă a compozitorilor către melodii lente, melancolice, ceea ce nu satisfăce în totalitate gusturile și dorințele spectatorilor, mai ales ale celor tineri. Urmarea acestei uniformități a fost lipsa cîntecelor pe teme sportive, de excursie, care a făcut ca

premiile O.N.T. și U.C.F.S. să nu se acorde nici unei lucrări. Și, ca un rezultat semnificativ al acestor lipsuri, marea premie al Comitetului de Stat pentru cultură și Artă a rămas nedecernată, atestînd lipsa din festival a unei lucrări profunde, de reală autenticitate și înaltă artistică.

Deși în prezentul festival au lipsit din dreptul textelor

terizează textul de reală valoare. Încă mai regretabil este prezența în cîteva texte, chiar în unele din cele premiate, a unor enormități de logică de tipul „arde lună”, „Mamaia” (autor Constantin Cîrjan) și chiar de gramatică de tipul „cînt de dorul cui mi-e dor” (!) (autor Harry Negru).

Dintre interpreți, Constantin

terizează textul de reală valoare. Încă mai regretabil este prezența în cîteva texte, chiar în unele din cele premiate, a unor enormități de logică de tipul „arde lună”, „Mamaia” (autor Constantin Cîrjan) și chiar de gramatică de tipul „cînt de dorul cui mi-e dor” (!) (autor Harry Negru).

Dintre interpreți, Constantin

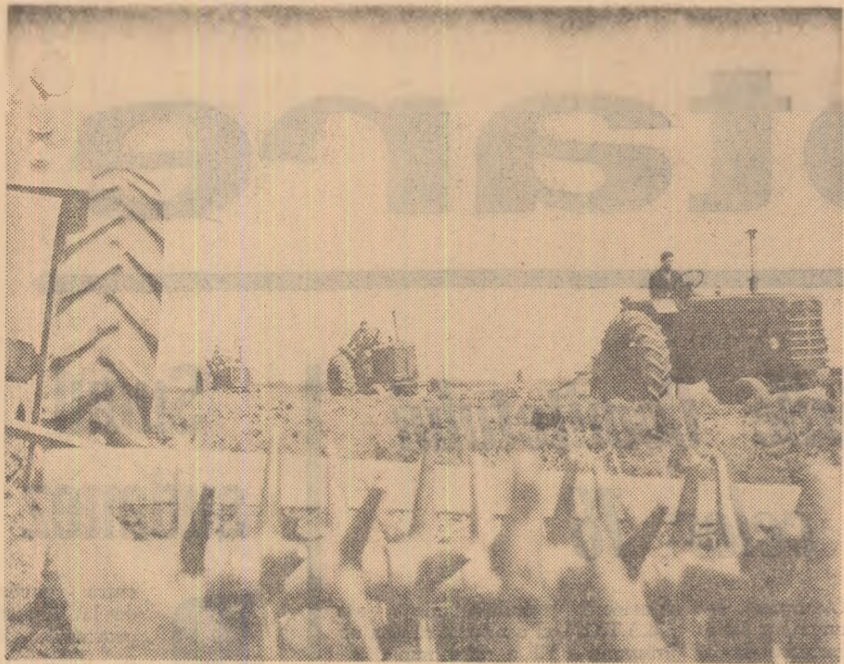
terizează textul de reală valoare. Încă mai regretabil este prezența în cîteva texte, chiar în unele din cele premiate, a unor enormități de logică de tipul „arde lună”, „Mamaia” (autor Constantin Cîrjan) și chiar de gramatică de tipul „cînt de dorul cui mi-e dor” (!) (autor Harry Negru).

Dintre interpreți, Constantin

SPORT

...Mînea, preluată cu precizie din serviciul adversarilor, parcurge acum o traiectorie ideală pentru atac; Golinson, care a urmat atență, zicîndu-și, se înalță o dată cu mînea și lovește scurt, peste blocaj. Punc! Un nou punct pentru reprezentativa noastră studentescă...

Grozav ar fi, dragi cititori, ca și în turneul Universității Golinson să

La cooperativa agricolă din Tîrgșorul Vechi, raionul Ploiești se pun bazele recoltei viitoare.

Foto: AGERPRES

PE OGOR în schimb de zi, în schimb de noapte

Trebule să vezi tractoarele noaptea, la arat, ca să înțelegi frumusețea muncii pe ogoare. Dar trebuie să trăiești asprimea nopților de campanie ca să cunoști suferința mecanizatorilor.

De două ceasuri stau pe platforma unui tractor în mers. Nu e nimic deosebit în jur. Aceleași braze, nesfârșite, care rămân în urmă. Și praful și zgornolul motorului care face discuția cu tractoristul imposibilă. L-am întrebat ceva dar n-a auzit. E cam obosit. Pînă la seama care marchează cele trei hectare de mîriște ce trebuie să îmbrace haina ogorului de vară, nu mai e mult.

Îeșim din brazdă după miezul nopții. Se retrag și tractoarele de pe parcelele vecine. Cîmpul rămîne gol și noaptea mută. Venită pe neașteptate, liniștea ne surprinde și ne turbură.

Dimineața îl caut pe utecistul Pintilie Dimofte pe care îl însoțisem la arat. „A plecat. Ziua treieră la în”, îmi spune șeful de brigadă Constantin Mînzărașu.

Brigada a XI-a, execută pînă acum 45 la sută din planul de arături, este fruntasă pe S.M.T. Lupta pentru titlul acesta se duce cu dinzenie, pentru că brigăzile conduse de Iancu Vîtmănuș, Andrei Alexandru, obțin zilnic rezultate la fel de importante.

Un tractor vine la alimentare. Șeful de brigadă îl demonstrează câteva piese mici.

— R defect ?
— Nu... (un „nu” cu valoare de reproș). E o verificare. Pînă acum nu ni s-a oprit nici un motor.

Asta știam. Văzusem în stațiune registrul cu evidența reparățiilor, cu filele înalte, care vorbeau despre atenția cu care tractoristii își îngrijesc mașinile.

În ultima vreme n-au mai căzut ploii. Căldura evaporă prin capilarele pămîntului rezervele de apă ale solului. Risipa de apă este cu atât mai mare cu cît haina ogorului de vară înfrînzește și îmbracă mîriștea. Pînă la 12 august, mecanizatorii de la S.M.T. Pechea, raionul Galați, au arat 4.600 hectare din 8.200. Imperativul urgenței nu trebuie să afecteze calitatea arăturilor. Terenul, fiind uscat, se ară greu. Ca să-și crute mașinile, mecanizatorii lucrează cu pluguri cu două trupite și cu o viteză de înaltare redusă.

— Rezultă că norma zilnică nu se realizează ?
— Cum să nu ! — îmi răspunde utecistul David Vasile din brigada a VIII-a. Fotosim întreaga zi-lumină.

Asadar, producția de grâu a anului viitor este influențată și de această „zi-lumină”. Manualele de agrotehnică nu o consemnează printre factorii determinanți ai sporului de recoltă. Dar este, într-adevăr, unul din factorii foarte importanți.

„La 30 cm arătura lăse holovănoasă. Granele stelate cele mai grele „dănează” peste cornele brazdelor. Fără să le sfărîme. N-ar fi vina noastră dacă arătura n-ar întruni condiția de calitate”. Aceste cuvinte aparțin șefului brigăzii a IX-a, Dumitru Ciurea.

Pe în pămîntul acesta va rodi grîul care, la anul, va spori belșugul cooperativelor agricole și, deci, al pămîntului și al celorlalți tractoriști din brigadă. Utecistul Marin Burutănă și tovarășii săi nu ridică din umeri în fața brazdelor cu bulgării nemărunți. Indiferența nu are teren aici. S-au sfârșit. Ciurea a propus introducerea pe solele mai uscate a unei lucrări antemergătoare ogorilor — discutarea pentru fragmentarea solului. Consiliul de conducere al cooperativei a acceptat. Ciurea nu e numai un bun mecanicist; din practică a învîtat că unele plante (mazărea fasolea) sărăcesc pămîntul în apă. Toți tractoristii din brigadă aveau cîmp suficient să se desfășoare, la arături. El însă a insistat ca toamă cele 45 hectare ocupate cu vrei de mazăre să fie degajate cu urgență maximă, pentru ca într-o singură zi să fie transformate în ogor.

Conștient că sînt semnatarii principali pe certificatul recoltei viitoare, mecanizatorii de aici și-au înscris ca obiective principale actuale în cadrul întrecerii socialiste: operativitate (care se traduce în cazul arăturilor prin respectarea timpului optim) și calitate (echivalentă cu adîncime normală, fără bulgări). Și, după cum am văzut, își respectă angajamentele.

ION MARINA

Vești din organizațiile U. T. C.

NOI TINERI PRIMIȚI ÎN RINDUL UTECISTILOR. În scrisoarea trimisă redacției, Ion M. Decu din comuna Curbănești, raionul Lehliu, subliniază faptul că organizațiile U.T.C. au inițiat activități interesante la care participă cu plăcere aproape toți tinerii. În adunări generale deschise, la serile culturale-distractive, tinerilor li s-a vorbit despre caracterul revoluționar al organizației noastre, despre drepturile și îndatoririle utecistilor. De asemenea, au fost invitați în fața tinerilor activiști de partid și de stat, specialiști din domeniul agriculturii, care au vorbit despre politica internă și externă a partidului și a statului nostru. Zilele trecute alți tineri, printre care și Mihai Mitică, Iordache Stoian, Radu I. Constantin și alții au fost primiți în rîndurile utecistilor. Despre acțiuni asemănătoare ne scriu și Tătaru Florin din orașul Gheorgheni-Gheorghiu-Dej, Vasile Anton din Sibobzia, regiunea București și Sibobzia.

LA ORDINEA DE ZI A ADUNĂRII: ETICA TINERULUI CONSTRUCTOR. Comitetul U.T.C. de la Grupul școlar construit în Ploiești — ne scrie Bacu Victor Cristache — se preocupă cu multă atenție pentru a asigura adunărilor generale U.T.C. un conținut cât mai bogat și educativ. Din discuțiile purtate cu elevii s-a ajuns la con-

**Transmit
corespondenții
voluntari**

cluzia că o dezbateră privind etica viitorilor constructori ar fi cît se poate de utilă. La adunarea generală U.T.C. deschisă, au participat toți elevii. Au fost invitați tovarășii procuror Ion Băloiu și mai mulți muncitori constructori în vîrstă. A fost prezentat cit și expunerile invitaților s-au referit la viața și munca elevilor acestei școli, la marile răspunderi ce le incumbă calitatea de constructor.

Dot despre conținutul adunărilor generale ne scriu și Gheorghie T. Avram din comuna Cîrșeu, raionul Făurei și Ion Vișan, instructor al Comitetului raional U.T.C. Teleajen.

DUPĂ OBELE DE PRODUCȚIE. Activitățile sportive și culturale-educative inițiate de organizațiile U.T.C., constituie subiectul multor scrisori care sosesc zilnic la redacție. „În uzina noastră se fac multe lucrări în acest sens — ne scrie Traian Bărbu-

INFORMAȚIE

La Varna, în R.P. Bulgaria, a fost semnată Convenția tripartită privind livrarea de energie electrică din U.R.S.S. pentru R.P. Bulgaria și tranzitul acestei energii electrice prin sistemul electroenergetic al R.P. Române.

Convenția a fost semnată de ing. N. Gheorghiu, adjunct al ministrului minelor și energiei electrice din Imperiul românesc guvernului R. P. Române, ing.

curînd, cu prilejul unei călătorii în nordul țării, la cumpăna unei zile însoțite, am zăbovit la Capu Cîmpului, un sat din apropierea orașului Gura Humorului. Aici am aflat un fapt deosebit de interesant: Doi muncitori forestieri de la Gura de Exploatare, „Mămuca”, Alistar Cutureanu și Petre Simeria, tăiaseră într-o zi un molid, „cu inimă de oțel”.

Spre coama înălțimii I-am găsit pe comunistul Alistar. Din vorbă în vorbă, mi-a povestit despre oamenii brigăzii în care lucrează, despre succesele lor.

După o vreme, am adus vorba pe lângă câteva clipe, după care a reluat în vorbă, cu glasul puțin schimbat, mai grav:

— Povestea asta, a brăduului cu inimă de oțel, are o legătură cu unele lapte petrecute cu douăzeci și unu de ani în urmă prin locurile acestea ale noastre. Va trebui deci să vă vorbesc despre două istorioare. Pornesc mai înlău cu ultima, adică cu cea despre care ați amintit.

Într-o zi eu și badea Petre Simeria ne-am dus la Izvorul Arinș, unde ne-am prins numaidecît la trîntă cu niște molizi. Am răsturnat la pămînt doi. Dar pe cînd tăiam la al treilea, am auzit o înfrîntură a Herăstrăului, neobișnuită, un scrisnet asurzitor. Ne-am oprit din lucru. Apoi îndrîjii am pornit să doborîm molidul.

Ce să vedeți în inima copacului nu s-a descoperit o bucată de metal ce avea o formă ciudată, greu de asemuit cu vreun obiect. După ce m-am uitat mai atent, mi-am dat seama că era o schiță de obuz. Eu nu m-am mirat prea mult. Înălțimea mi-a amintit de evenimentele istorice petrecute în august '44, pe aici prin munții noștri.

În primăvara anului 1944, linia frontului ajunsese pînă la apa Moldovei, unde a rămas apoi neschimbată pînă la 23 August, cînd Partidul Comunist a dat semnalul luptei pentru eliberarea patriei.

Noaptea aceea istorică l-a prins pe Alistar într-o pădure. De odată a auzit o răsunătoare prelungă de gloanțe. Apoi, de pe muceha unei înălțimi apropiate, i s-a auzit câteva rachele. Curînd, peste văi s-a

intîns și mugețul artileriei. Numaidecît Alistar și-a dat seama că se întîmplă ceva deosebit. Nerăbdător să aștepte ce se petrece în jur, a dat fuga în sat. Acolo a aflat despre comunicatul transmis la radio și de faptul că armata română, răpuzînd chemările Partidului Comunist, a întors armele împotriva trupelor hitleriste.

În sectorul acela al frontului se afla un detașament de grăniceri români sub comanda colonelului Teodoroscu Nistor. Ca și celelalte trupe românești de pe întinsul țării, grănicerii din zonă au pornit la acțiune hotărîtă. În noaptea de 23 August, timp de vreo zece ceasuri, grănicerii au capturat de la inamic 9 tunuri și numeroase altele arme și au dezmărat pes-

de Obcina-Voroneț, unde hitleriștii își aveau pe cota 908 poziții organizate din timp.

În lupte vitejesc, ostașii noștri au pornit la atac. Fasciștii rezistau cu disperare, trăgînd cu arme automate și cu aruncătoare de mine.

Începutul acestei lupte, Alistar a vrut să pornească și el la atac împreună cu grănicerii. Dar ofițerul nu i-a dat voie.

După un timp, făcîndu-l era din nou în fața locotenentului. O dată cu el a fost chemat și Nicolae Timpuș, un om în vîrstă, care, la fel ca și Alistar se oferise să-l ajute pe grăniceri. Ofițerul le-a explicat celor doi voluntari civili că, împreună cu cinci ostași, vor trebui să plece spre comuna Voroneț pentru a culege informații despre pozițiile inamicului.

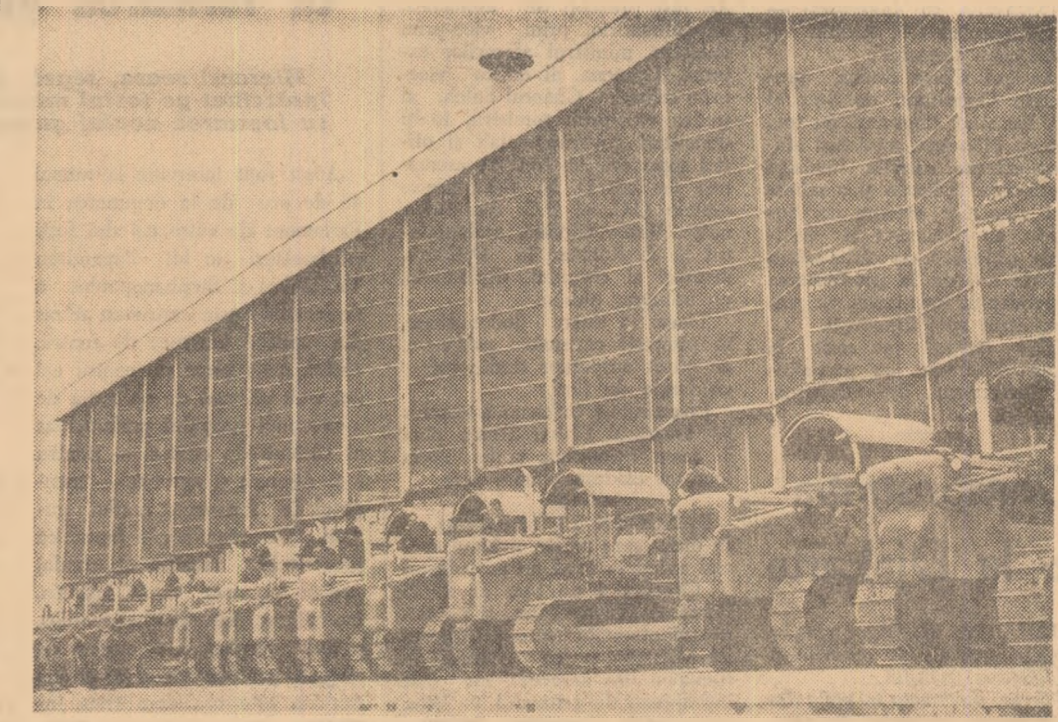
Sub comanda unui sergent, cercetașii au coborît spre liziera unei păduri de brad. Călduzele, Alistar și badea Tim-

lescu, de la Uzinele „23 August” din Capitală. Printre altele amintim campionatul de fotbal organizat între schimburi de comitate U.T.C. de la secția mecanică usoră și aparataj; concursurile „Cine sînt căștigă”; vizionările colective de filme; vizitele la muzee și expoziții; excursiile și multe altele. Simbata după amiază și duminica tinerii pot fi înțînți la casele de cultură, ori mergînd în colectiv în excursii pe Valea Prahovei sau prin apropierea Bucureștiului. Tot mai mulți sînt acum care participă la discuții despre cărți, filme, piese de teatru.

Despre conținutul bogat al acțiunilor inițiate de organizațiile U.T.C., care arag de fiecare dată numeroși tineri, ne scriu și tovarășii: Gheorghina Bălărie din comuna Cornetu, raionul Alexandria, Ion Stănculete, de la Întreprinderea metalurgică Sadu, raionul Gorj, Alexandrescu Emil de la Centrul școlar agricol nr. 2 din Roman, Petrică Niculae din Oradea și mulți alții.

ACȚIUNI DE MUNCĂ PATRIOTICĂ. În aceste zile, organizațiile U.T.C. inițiază numeroase acțiuni de muncă patriotică. Tinerii din orașul Reșița — ne scrie Elena Petru, secretara comitetului orașenesc al U.T.C. — au lucrat timp de mai multe zile la întreținerea a 20 de hectare plantate cu puieți. De asemenea, ei au colectat peste 150 tone metale vechi.

Colectarea ferului vechi, întreținerea drumurilor, a izvoarelor, înfrumusețarea orașelor și satelor constituie subiectul scrisorilor semnate de Ion Moroianu din Constanta, Sandu Constantin din satul Săulești, raionul Giurgiu, Soare Constantin din comuna Lăcești, raionul Alexandria, Dumitru Laurențiu din Fetești, Ion Galer din București și mulți alții.

Coloșii S. 1.300, fabricații de Uzinele de tractoare din Brașov, așteaptă startul

Foto: AGERPRES

„Totul, absolut totul, spre binele poporului”

(Urmare din pag. 1)

MUȘUROAIA MIRCEA — mustru, fabrica de mase plastice București:

— Am trăit cu toți zilele istoricelor hotărîri ale Congresului Partidului. Acum aștept evenimentul de mine. Sînt conștient că Marea Adunare Națională va vota în unanimitate noua lege a țării. Constituția este însăși chipul țării, și tot ce este înscris în ea, absolut totul este spre binele poporului. Sînt mîndru de patria

mea, unde sînt născut și cresc. În prezent, fabricăm coperti din PVC pentru manualele școlare. Știu că, începînd din acest an aceste manuale se vor da, prin hotărîrea partidului, gratuit tuturor elevilor din învățămîntul elementar și mediu. Ne-am angajat ca lucrarea ce ne revine nouă s-o terminăm pînă la 21 august.

La Institutul de artă teatrală și cinematografică am înțînint un grup de candidați la examenul de admitere. Iată ce ne-au spus cîteva dintre ei.

Cornelia Ciuhotaru: „Vizurile noastre cele mai îndrăznețe pot deveni realitate. Acesta este unul din marile drepturi pe care Constituția le garantează tuturor tinerilor”.

Zamfirescu Lucian:

„Avem o singură datorie, noi cei care ne pregătăm pentru viață: să fim la înălțimea griji și încrederii ce ni se acordă, într-un cuvînt să încercăm, să muncim cu toată străduința”.

Cimpeanu Alexandra: „Dacă munca este o datorie de onoare înscrisă la loc de cinste în Con-

stituția, încălzura este o datorie la fel de înaltă pentru toți tinerii. O vom îndeplini”.

La Sfatul Popular al raionului Nicolae Bălcescu am înțînint o tîndă pereche. Cu cîteva minute mai înainte avusesse loc celebrarea căsătoriei lor; inginerul Stoiculescu Constantin și profesora Mironeluc Maria.

Nicolae și Mironeluc, aspiranții proprii — ne-a spus inginerul Stoiculescu — n-au fost însoțite de condiții optime pentru împlinire ca cele de care se bucu-

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovarășii mei de muncă, voi putea și eu să aduc o contribuție la înflorirea și reconstrucția țării noastre. Sînt mîndru să mă hotărî să nu precupețim nici un efort pentru ca sarcinile să

noastră, mă bucur din toată inima că alături de tovar

de peste hotare

Vizita tovarășului Chivu Stoica în Indonezia

DJAKARTA 18 (Agerpres). — Trimisii speciali G. Serafin și I. Gălățeanu, transmit: Președintele Consiliului de Stat al R. P. Române, Chivu Stoica a primit luni seara la reședința sa de la Palatul Negara pe Cen I, vicepremier al Consiliului de Stat al R. P. Chineze și ministru al afacerilor externe, conducătorul delegației chineze care participă la sărbătorirea Zilei independenței Indoneziei. Cu acest prilej a avut loc o convorbire prietenească.

Mărci dimineața, președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, a primit vizita ministrului de externe al Siriei, Hassan Marjoud, care se află în capitala Indoneziei cu ocazia sărbătorii naționale a acestei țări. A avut loc un schimb amical de vederi. La prinz, președintele Consiliului de Stat al R. P. Române l-a primit pe Nguyen Duy Trinh, vicepreședinte al

Consiliului de Miniștri al R. D. Vietnam și ministru al afacerilor externe, șeful delegației R. D. Vietnam la festivitățile de la Djakarta. În cadrul întâlnirii a avut loc o convorbire prietenească. La aceste convorbiri au luat parte Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe al R. P. Române și membrii delegațiilor R. P. Chineze, Siriei și R. D. Vietnam.

DJAKARTA 18 (Agerpres). — Trimisii speciali G. Serafin și I. Gălățeanu transmit:

Miercuri, ministrul afacerilor externe al R. P. Române, Corneliu Mănescu a făcut o vizită de curtoazie prim-vice prim-ministrului și ministrului afacerilor externe al Indoneziei dr. Subandrio. Au fost de față Vasile Gindilă, ambasadorul R. P. Române în Indonezia, și Sambat Atmadinata, ambasadorul Indoneziei la București. Cu acest prilej a avut loc o convorbire prietenească.

Plecarea delegației române spre patrie

DJAKARTA 18 (Agerpres). — Trimisii speciali Ch. Serafin și I. Gălățeanu transmit:

Tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Stat al R. P. Române, împreună cu tov. Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, care la invitația președintelui Sukarno și a ministrului afacerilor externe dr. Subandrio, au participat la festivitățile prilejite de sărbătorirea a 20 de ani de la proclamarea independenței Indoneziei, au plecat miercuri spre București. Înălți oaspeți au sosit la aeroport împreună cu președintele Indoneziei, dr. Sukarno.

Demonstrația de la Djakarta

DJAKARTA 18 (Agerpres). — Trimisii speciali G. Serafin și I. Gălățeanu transmit:

Miercuri dimineața în piața din fața palatului Merdeka din Djakarta a avut loc o mare demonstrație a poporului indonezian în cinstea Zilei independenței Indoneziei. În tribuna centrală se aflau președintele Sukarno și oficialii indonezieni, precum și oaspeții sosiți de peste hotare. Alături de președintele Indoneziei, în tribuna oficială s-a aflat tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Stat al R. P. Române. Ore în șir, prin piața din fața palatului Merdeka au defilat unități ale forțelor armate indoneziane, și au demonstrat numeroase coloane reprezentând organizațiile de masă, instituțiile de învățământ și cultură, precum și cele nouă partide care alcătuiesc Frontul Național. Cerele alogice înfățișând diferite ideologii au fost prezentate în detaliu. Alături de poporul indonezian panourile cu lozinci exprimând dorința de luptă și hotărârea poporului indonezian de a-și apăra libertatea și independența, grupurile de tineri băieți și fete în pitorești costume colorate, florile multicolore și parvanele imprimă coloanelor o atmosferă de sărbătoare, veselie și tinerețe. În rândurile demonstrațiilor se aflau detașamente formate din glorioși veterani, printre care numeroase femei care au participat la luptele împotriva ocupanților japonezi și ale colonialiștilor olandezi.

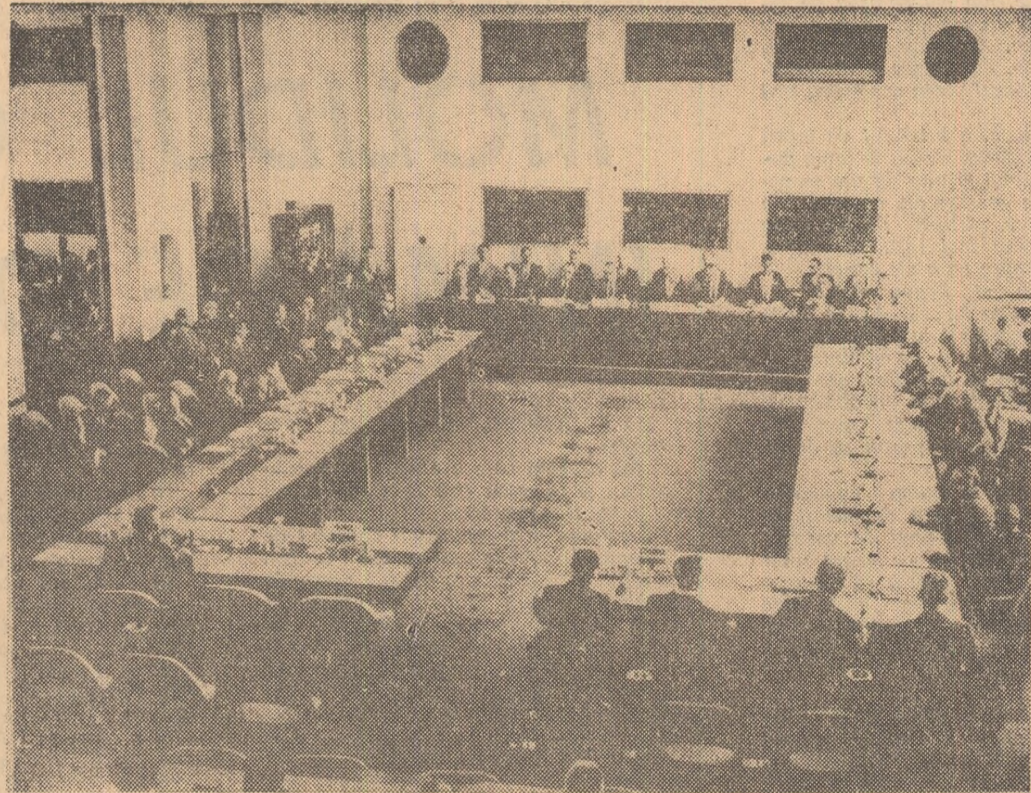
Cu aplauze puternice a fost salută trecerea prin fața tribunelor a demonstrațiilor din Sumatra, Java, Bali și alte insule ale arhipelagului indonezian. Urale și aclamații au întâmpinat apariția grupului din tribuna de vest, pînă nu de mult aflat sub jugul colonial.

Demonstrația de la Djakarta a fost o concluzivă afirmare a hotărârii poporului indonezian de a-și apăra libertatea cucerită cu atâtea sacrificii și de a merge mai departe pe calea progresului și a civilizației.

A fost suficient o scinteie pentru ca incendiul gravelor tulburări rasiale din orașul Los Angeles să fie aprins. Miercuri trecută, o patrulă a poliției a încercat să prindă, într-unul din cartierele ocupate de populația de culoare, un negru care s-a prețins că ar fi condus un automobil în stare de ebrietate. De mulli vreme, populația de culoare din Los Angeles avea resentimente față de comportarea poliției. Au survenut demonstrații de stradă, mitinguri care au căpătat apoi un aspect violent, numeroase imobile, magazine și automobile fiind incendiate.

În șase zile numărul mortilor s-a ridicat la 35, dintre care majoritatea sunt cetățeni de culoare, cel al răniților la peste 800, iar al persoanelor arestate la mai mult de 3.000. Autoritățile au ordonat găzduirea națională să pătrundă în oraș. Au sosit peste 15.000 de militari, dar focarele de tulburări nu au putut fi decit restrinse.

Penru prima oară după mulți ani, idilica „pace rasială” și socială din marele oraș californian a fost spulberată. Ce a determinat actualele evenimente din Los Angeles care s-au extins de altfel, și în alte orașe importante americane cum sint Chicago, Springfield și New York? Autoritățile au lansat argumentul unor acțiuni ale unor „bande de nesăbuiți” care, chipurile, ar fi fost „prea înfierbântați de valul de căldură din ultimele săptămâni”. Tot mai numeroși sint însă comentarii

La Geneva continuă lucrările Comitetului pentru dezarmare. În fotografie: un aspect din timpul unei recente ședințe

Tsirimokos însărcinat cu formarea guvernului grec

Miercuri seara, regele Constantin al Greciei l-a însărcinat pe fostul ministru de interne Tsirimokos, cu formarea noului guvern.

Acest fapt intervine la numai 48 de ore de la depunerea în Parlament de către cei doi foști colaboratori ai lui Papandreu Tsirimokos și Stephanopoulos a declarației prin care s-au retras din partidul Uniunea de centru. Astfel, scrie presa de centru cei doi s-au eliberat de obligația de a prezenta grupului parlamentar al Uniunii de centru — pentru a fi discutat și aprobat — mandatul de formare a noului guvern. Se reamintește faptul că precedentul mandat de sondaj pentru formarea noului guvern, încredințat lui Stephanopoulos, a fost respins la 9 august de grupul parlamentar al centrului. Aceasta este cea de-a treia încercare de a reglementa criza guvernamentală, excluzându-se organizarea în timp de 45 de zile a alegerilor și formarea unui guvern Papandreu. Se știe că guvernul Novas a cărei guvernare s-a încheiat o dată cu încredințarea mandatului lui Stephanopoulos

a nu reușit să obțină votul de încredere al Parlamentului. Ziarele de centru lasă, însă, să se înțeleagă că Tsirimokos nu are asigurată deocamdată majoritatea absolută a voturilor Parlamentului. El mai are nevoie de sprijinul a 8 deputați ai Uniunii de centru.

Marți seara, la stadionul „Panathenaikon” din Atena a avut loc un maro miting la care, după aprecierile agenției France Presse, au luat parte peste 60.000 de persoane.

Vorbitorii s-au pronunțat în apărarea normelor democratice și a Constituției. După miting, participanții au demonstrat pe străzi, cerind formarea unui guvern Papandreu sau organizarea grăbnică a unor noi alegeri. Deși barajele poliției au împiedicat pe demonstrații să ajungă în centrul capitalei, ei au continuat să demonstreze pe străzi, pînă după miezul nopții.

grii americani”. „Somaj de două ori mai ridicat în rândul negrilor decit al albilor — subliniază ziarul — veniturii cu mult inferioare, locuințe insalubre, viață în gheto, educația insuficientă”, au creat „un imens complex de frustrare, mergînd de la disperare la revolta”.

Principalele tulburări s-au produs în ghetourile Watts și Newton care, după cum a apreciat un ziarist, rivalizează în ce privește mizeria, cu aceea cunoscută mai la sud, de „bra-

minerea rasială și somajul”. Re-prezentanții Mișcării pentru drepturile cetățenești au subliniat că negrii din Los Angeles sint supuși discriminărilor în toate domeniile de activitate: în educație, locuințe și în timpul municipalității orașului, preotul negru Robertson, a declarat că

Noi incidente rasiale s-au produs miercuri în cartierul Watts din Los Angeles, între populația de culoare și polițiștii. Incidentele au fost provocate de poliție, care a deschis focul asupra unui grup de negri. Acestia au intrat într-o moschee încercînd să se sustragă perchezițiilor poliției. În fotografie: aspect din timpul unei percheziții a negrilor

minerea rasială și somajul”. Re-prezentanții Mișcării pentru drepturile cetățenești au subliniat că negrii din Los Angeles sint supuși discriminărilor în toate domeniile de activitate: în educație, locuințe și în timpul municipalității orașului, preotul negru Robertson, a declarat că

minerea rasială și somajul”. Re-prezentanții Mișcării pentru drepturile cetățenești au subliniat că negrii din Los Angeles sint supuși discriminărilor în toate domeniile de activitate: în educație, locuințe și în timpul municipalității orașului, preotul negru Robertson, a declarat că

minerea rasială și somajul”. Re-prezentanții Mișcării pentru drepturile cetățenești au subliniat că negrii din Los Angeles sint supuși discriminărilor în toate domeniile de activitate: în educație, locuințe și în timpul municipalității orașului, preotul negru Robertson, a declarat că

Lucrările Comitetului celor 18

GENEVA 18 (Agerpres). — În ședința din 17 august a Conferinței pentru dezarmare de la Geneva, reprezentantul S.U.A., William Foster, a prezentat în numele celor patru puteri occidentale: S.U.A., Marea Britanie, Canada și Italia un proiect de tratat privind interzicerea răspîndirii armelor nucleare. În proiectul de tratat nu există însă nici o referință la faptul dacă țările nucleare, ca de pildă Germania occidentală, pot primi arme nucleare prin intermediul „Forțelor nucleare multilaterale”.

După ședință, delegații țărilor occidentale au organizat o conferință de presă consacrată prezentării proiectului de tratat. Cînd reprezentantul S.U.A., Foster a fost întrebat dacă proiectul de tratat occidental exclude

nucleare multilaterale ale N.A.T.O.”, el a refuzat să dea un răspuns. El a spus numai că Statele Unite vor continua să acționeze în vederea creării acestor forțe.

Intr-o „notă informativă” publicată marți seara, reprezentantul Marii Britanii, lordul Chalfont a declarat că „Marea Britanie nu se asociază prezentării proiectului de tratat”.

Comentariul această luare de poziție Agenția France Presse scrie că astfel „un proiect comun al celor patru țări occidentale a devenit un proiect american”. Această agenție subliniază că „nota informativă” difuzată de delegația britanică „a exprimat, dacă nu un dezacord formal cel puțin o distanțare netă față de proiectul prezentat de Foster”.

Atacuri ale patrioților sud-vietnamezi

Potrivit relatărilor agențiilor de presă, în cursul nopții de marți spre miercuri, acțiunile forțelor patriotice au fost înregistrate în diferite regiuni din Vietnamul de sud. Astfel, unități ale patrioților sud-vietnamezi au hărțuit baza Holloway de la Pleku, cea mai importantă bază militară americană din regiunea platourilor înalte, precum și un depozit de muniții din apropierea bazei militare de la Duc Co.

O altă acțiune a fost semnalată la Phu Hoi, situat la 15 km nord de Saigon, unde patrioții au

atacat un post al trupelor guvernamentale.

Agentiile de presă anunță că miercuri a avut loc în Vietnamul de sud „ceva mai mare angajare de forțe americane” în luptele împotriva forțelor patriotice. Aproximativ 4.000 de infanteriști marini americani au fost debarcați la baza Chu Lai, încercînd să cucerească un punct fortificat al forțelor patriotice. Forțele patriotice îi țîn pe atacanți sub tirul tunurilor de 57 milimetri.

Sudul sudanez

Printru guvernul din Khartoum, provinciile din sud (Bahr el Ghazal, Nilul Superior și Equatoria) constituie de mai mulți ani un permanent izvor de neliniște. Tulburările periodice care s-au produs în aceste provincii, locuite mai ales de populație de culoare, au făcut ca pe agenda politică sudaneză să figureze aproape în permanență „asa-numita „problemă sudului”.

După aproape doi ani de confricte și convorbiri vizînd reconcilierea, guvernul lui Mahgoub constată că „problema sudului” este mai gravă ca oricînd. Astăzi, pe primul plan se înscrie înfruntarea militară deschisă și recurgerea la violența de ambele părți.

Numeroși observatori consideră că rebeliunea sudică se bucură de sprijin din afară. După cum s-a anunțat la Khartoum, principalele forțe ale rebelilor sînt concentrate la frontierele Sudanului cu Congo (Leopoldville) și Republica Africii Centrale. Complicitatea guvernului lui Chombe la răscălaie este scoasă în evidență de mai multe ziare din Khartoum. La această complicitate se referă și unele personalități ca F. Magok, membru al Consiliului suveranității al Sudanului, care a declarat că autoritățile de la Leopoldville au furnizat elementelor dizidente sudaneze armament și muniții.

Presa sudaneză nu se oprește însă la Chombe, ci presupune și amestecul altor țări. Ziarul „AL RAI AL AAM” de pildă, scrie: „Este clar că guvernul din Congo (Leopoldville) colaborează în această acțiune cu Statele Unite, Marea Britanie și Belgia”. Deși ambasadorul american la Khartoum s-a grăbit să nege orice sprijin acordat de S.U.A. rebelilor, în capitala sudaneză impresia generală este că actualele evenimente au fost puse la cale cu sprijinul occidental acordat indirect, prin intermediul guvernului lui Chombe.

Între timp, ciocnirile din cele trei provincii meridionale continuă cu violență. Ultimele rapoarte arată că au fost înregistrate pierderi atât în rîndul sudușilor cît și în rîndul trupelor guvernamentale. Guvernul de la Khartoum a anunțat măsuri drastice. După distrugerea bazei de la Maridi (provincia Equatoria), ministrul afacerilor interne, Mahdi, a anunțat trimiterea de noi întăriri trupelor guvernului, pentru a lansa o operațiune de amploare care să cuprindă toate regiunile în care se mai manifestă tendințe secesioniste.

Ultimele acțiuni ale conducătorilor sudanezi atestă că guvernul este hotărît să nu cedeze acțiunilor rebelilor și să rezolve „problema sudului” conform planului său (pacificare fie pe cale politică, fie militară). Aceasta este, bineînțeles, intenția. Va putea însă guvernul, în actuala sa alcătuire, să pună în practică ceea ce și-a propus? Într-o declarație comună dată publicității zilele trecute, Frontul poziției din Sudan, alcătuit din Partidul democratic al poporului, Partidul comunist, Federația Muncitorilor sudanezi, Federația muncitorilor agricoli — Gezira, Frontul islamic și alte organizații, au cerut formarea unui guvern reprezentativ din care să facă parte și reprezentanții ai muncitorilor și țăranilor. În declarație se arată că guvernul trebuie să ia toate măsurile pentru a înlătura amestecul străin în problema sudului, mergînd pînă la ruperea relațiilor diplomatice cu unele țări implicate în actualele tulburări.

ION D. GOIA

Tulburările de la Los Angeles

„Cetățenii de categoria doua”

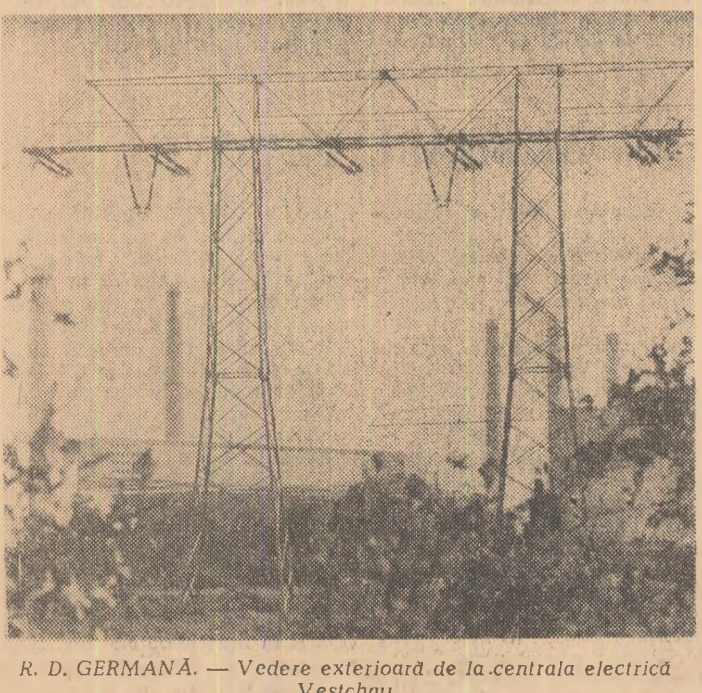
„pentru populația de culoare din Los Angeles s-a făcut încă foarte puțin”. Numeroși negri arestați s-au referit în timpul judecării lor în fața tribunalelor la „atitudine sfidătoare și represivile din partea poliției”. „Dacă alții ar vedea toată ziua în fața ochilor lor duba poliției — a declarat unul dintre ei — s-ar răscula desigur și ei”. Alții au vorbit zărilor despre situația în care se găsește populația de

culoare în cartierele asediate și înconjurte în prezent de armată și poliție. „Am opt copii — a declarat o femeie — și nici unul din ei nu a văzut piine sau lapte de simăbă trecută”. John Smith, președintele secției locale a Congresului pentru egalitate rasială a arătat că, din cauză că negrii nu mai au posibilitatea să iasă din ghetouri, „populația de culoare este acum informată treptat”.

Recentele evenimente din Los Angeles care mențin capul de afiș al ziarului de peste-ocean au permis, unora dintre ele, să tragă și concluzii privind eficacitatea legislației ciunite, adoptate de Congres, în ce privește drepturile cetățenești ale populației de culoare. „Maladia tuturor noilor măsuri legislative în domeniul drepturilor cetățenești — a scris ziarul „WALL-STREET JOURNAL” — s-a dovedit în aceea că ele sint incapabile să trateze problema în perspectiva unui viitor previzibil”. Ziarul arată că măsurile

de pînă acum „sint departe de a fi suficiente, deoarece maladia socială se extinde mai repede”. Căuind să examineze cauzele și remediile incidentelor rasiale din marele oraș californian, o echipă specială a agenției ASSOCIATED PRESS, a efectuat o anchetă în rîndurile unor personalități din viața politică și socială. Ea a ajuns la concluzia că numeroase persoane consideră că cea mai bună cale pentru rezolvarea acestor situații ar fi elaborarea unor programe pe termen lung, menite să ducă la îmbunătățirea condițiilor de muncă și de educație a populației de culoare. Această agenție a recunoscut însă că „liderii Congresului s-au arătat vagi în ce privește adoptarea unor măsuri în această direcție de către Congres”. După cum se vede, impulsul este total. Aceasta cu atât mai mult cu cît, după cum au declarat reprezentanții populației de culoare, actualele misi-cări „vor continua pînă cînd se va pune capăt situației în care sintem considerați criminali numai pentru faptul că pielea noastră este de culoare neagră”.

P. NICOARĂ

R. D. GERMANA. — Vedere exterioră de la centrala electrică Vestchou

PE SCURT

• UN MARE GRUP de „tehnicieni” belgieni, pazii de mercenari ai guvernului de la Leopoldville, au fost atacați marți de o formație a forțelor răsădute din Congo în apropiere de localitatea Bendera. Au fost omorîte șapte persoane, dintre care doi belgieni, trei mercenari sud-africani și doi soldați ai armatei guvernamentale. Autoritățile din Albertville și-au exprimat îngrijorarea în legătură cu acest incident, deoarece el indică existența unei organizații puternice a răsculaților în rîndul muncitorilor de la bazele militare guvernamentale.

• INTR-O CUVINTARE rostită miercuri în fața Parlamentului, primul ministru indian, Lal Bahadur Shastri, a anunțat că India a suspendat convorbirile care urmau să

aibă loc la 20 august între ministrul de externe indian și pakistanez. Aceste convorbiri, a spus Shastri, au fost amînate „datorită înrăutățirii relațiilor dintre India și Pakistan”, ca urmare a incidentelor ce au avut loc în ultimele zile în regiunea Casmir.

Franta: Vizita delegației

Statului popular Constanța

• O DELEGAȚIE a Comitetului executiv al Statului popular Constanța, condusă de Petre Nicolae, vizitează orașul Boulogne sur Mer, în cadrul schimburilor între cele două țări, care urmează să se înfrățesc.

• Gazdele au oferit o recepție în cinstea oaspeților români. Invitații au fost salutați de primarul orașului, Henry Hennequelle — și de alte oficialități.

• La recepție, care s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie, a luat parte și Cornel Burtică, însărcinat cu afaceri ad-interim al R. P. Române la Paris.

• LA KREMLIN a avut loc la 18 august o convorbire între Anastos Mikoian, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., și Massemba-Debat, președintele Republicii Congo (Brazzaville).

• Cu acest prilej, a avut loc un sincer schimb de opinii în problemele referitoare la întărirea păcii, sprijinirea mișcării de eliberare națională și dezvoltarea continuă a relațiilor de prietenie dintre U.R.S.S. și Republica Congo (Brazzaville).

• COMITETUL executiv al partidului Uniunea democratică din Volta Superioră a desemnat pe actualul președinte, Maurice Yamogo, candidat în alegerile prezidențiale programate pentru octombrie. În cercurile politice din Ouagadougou, capitala Voltei Superioră, se apreciază că fiind sigură realizarea lui Maurice Yamogo în funcția de președinte al statului.

• RIDICAREA taxei de scont a Băncii federale din Germania occidentală de la 3,5 la 4 la sută nu este bine primită de cercurile economice vest-germane, relatează din Bonn corespondentul ziarului „Le Monde”, industriași, care re-

simt de pe acum dificultăți în găsirea capitalurilor necesare investitiilor lor, nu creștea că banca de emisie „va strînge din nou surubul” la acordarea de credite.

Argentina: Greva corpului didactic

• APROXIMATIV 65.000 de profesori și profesori din învățămîntul public și privat din Argentina au declarat miercuri o grevă de 24 de ore, cerînd sporirea salariilor. Greviștii protestează, de asemenea, împotriva faptului că comisia mixtă, compusă din reprezentanți ai profesorilor și ai guvernului nu s-a reunit încă pentru a examina bugetul privind învățămîntul pentru anul 1966. Grevă fiind generală, toate școlile elementare, secundare și tehnice au fost închise.

• ÎNTRE 12 și 17 august au avut loc la Sofia tratative între reprezentanții întreprinderii bulgare pentru transpor-

turi „Despred” și administrației zonei libere a portului Salonic, în urma cărora a fost semnat un acord privind condițiile de efectuare a transporturilor și manipulării mărfurilor bulgare în portul Salonic.

• AGENȚIA B.T.A. a transmis o declarație oficială în care se arată că guvernul R.P. Bulgaria și întregul popor bulgar sint pe deplin solidari și sprijină cu hotărîre lupta poporului vietnamez. Guvernul R.P. Bulgaria condamnă cu hotărîre extinderea intervenției americane în Vietnam și cere recunoașterea dreptului la independență, unitate, suveranitate și integritate teritorială a poporului vietnamez.

• AGENȚIA A.D.N. transmisă că la 18 august, la invitația lui Walter Ulbricht, președintele Consiliului de Stat al R. D. Germane, a sosit la Berlin Hassan

Ibrahim, vicepreședinte al Republicii Arabe Unite, care va face o vizită de 10 zile în Republica Democrată Germană.

Intrevedere Brejnev-Longo

• AGENȚIA TASS anunță că la Moscova a avut loc o întâlnire între Leonid Brejnev, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., și Luigi Longo, secretar general al Partidului Comunist Italian. La convorbiri au fost de față Mihail Suslov și Boris Ponomarev.

În timpul convorbirii, care s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească, a avut loc un schimb tovrășesc de păreri în probleme care interesează ambele partide și în probleme actuale ale situației internaționale.

